

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1964
ΕΞ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ, ΔΩΡΕΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣ

(Revue reçues pendant l'année 1964 par donations, achat
et en échange de l'Annuaire des Archives de Folklore)

Α' ΕΛΛΗΝΙΚΑ
(en langue grecque)

Ἀθηνά. Σύγγραμμα περιοδικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑπιστημονικῆς Ἑταιρείας, ἐν Ἀθήναις, τόμ. 67 (1964).

Ἀρχεῖον Πόντου. Σύγγραμμα περιοδικόν. Ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ποντιακῶν Μελετῶν, ἐν Ἀθήναις, τόμ. 24 (1961), τόμ. 25 (1964).

Ἑπετηρὶς Ἑταιρείας Κυκλαδικῶν Μελετῶν. Ἐν Ἀθήναις, τόμ. Α' (1961), τόμ. Β' (1962), τόμ. Γ' (1963).

Ἑπιστημονικὴ Ἑπετηρὶς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐν Ἀθήναις, τόμ. ΙΕ' (1964-65).

Ἡώς. Μηνιαία εἰκονογραφημένη ἀφιθεώρησις ἐκδιδόμενη ἐν Ἀθήναις, ἔτ. 4 (1961), ἔτ. 5 (1962), ἔτ. 6 (1963), ἔτ. 7 (1964).

Ἰκαριακά. Μηνιαία ἔκδοσις τῆς Παύλου Πάριση Ἀδελφότητος Ἀθηνῶν. Ἀθῆναι, τεύχος 34 (1965).

Κνωσός. Περιοδικὴ ἔκδοσις τοῦ Συλλόγου Κρητῶν «Ἡ Κνωσός», ἔτ. 1-12 (1953-1965). Κρητικὴ Ἑστία. Μηνιαῖο ἱστορικὸ-λαογραφικὸ καὶ λογοτεχνικὸ περιοδικό. Χανιά, χρόν. ΙΓ'-ΙΕ' (1961-63).

Κυπριακαὶ Σπουδαί. Δελτίον τῆς Ἑταιρείας Κυπριακῶν Σπουδῶν. Ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου, τόμ. ΚΗ' (1964), τόμ. ΚΘ' (1965).

Λαογραφία. Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφικῆς Ἑταιρείας. Ἐν Ἀθήναις, τόμ. ΚΑ' (1963-64).

Μαθητικὴ Ἑστία. Περιοδικὸν τῶν μαθητῶν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου. Λευκωσία Κύπρου, φ. 37-39 (1963-65).

Μικρασιατικὰ Χρονικά, τόμ. 11 (1964).

Β' ΞΕΝΑ
(en langues étrangères)

Arts et Traditions Populaires, douzième année 1964. Paris.

HÉLÈNE GUILCHER, La dance traditionnelle à Saint-Nicolas-de-Veroce (Haute-Savoie)

σ. 3-29.

Χορογραφικὴ καὶ μουσικολογικὴ μελέτη.

CHARLES MARCHEL-ROBILLARD, Forges et forgerons du pays Chartrain, σ. 30-71.

Μελέτη περιγραφική μετά σχεδίων και εικόνων, αναφερομένη εις τὰ σιδηρουργεῖα καὶ τοὺς σιδηρουργοὺς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐν Chartrain.

JEAN FAVIÈRE, Mobiliers et meubles ruraux du Haut-Berry, σ. 101-138, 215-229.

A. HAJDI, La loki djili des Tsiganes Kêlderâs, σ. 139-177.

Ἐρευνῶνται τὰ ἐλευθέρου ἀργοῦ ρυθμοῦ ἄσματα τῶν λεβητοποιῶν Ἀθιγγάνων, λεγόμενα loki djili.

MARIE-LOUISE TENÈZE, Le conte populaire français: Réflexions sur un itinéraire, σ. 193-203.

Ἡ συγγρ., ἀναφέρουσα νεωτέρας παραμυθιολογικὰς μελέτας, διατυπώνει ἐνδιαφεροῦσας σκέψεις ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν παραμυθᾶν, τὸ ἀκροατήριον καὶ ρεπερτόριόν του.

S. F. SANDERSON, État des études de la vie traditionnelle en Grande-Bretagne et en Irlande, σ. 247-254.

Πληροφορίαι περὶ τῶν σπουδῶν τοῦ κατὰ παράδοσιν λαϊκοῦ βίου ἐν Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ

Δ. Β. Οἱ.

Bulletin folklorique d'île-de-France, Nos. 21-28, Paris... 1963-1964, σελ. 641-863.

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο εἶναι ὄργανον τῆς λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῆς Île-de-France. Σημειώμεν τὰ ἀρθρὰ: α) «Ὁ Rabelais καὶ ἡ λαογραφία» τοῦ M. Françon (σελ. 643, 744-5), β) «Ἡ γλῶσσος τῆς Île-de-France» τοῦ André-Louis Mercier (σελ. 649-50, 719-20, 751-2, 814-5, 840-43), γ) «Ἄνθ' λαογραφικὰ καὶ φιλολογικὰ σημειώσεις» ὑπὸ τοῦ M. Françon, σελ. 711, δ) «Ἀρχαιολογία καὶ λαογραφία εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Σηκουάνα» τοῦ A. Colombet, σ. 808-810, ε) πλῆθος ἀρθρῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «λαογραφικὰ χρονικά», καὶ συστηματικὰ βιβλιογραφικὰ ἀναλύσεις περιοδικῶν, μελετῶν καὶ ἀρθρῶν γαλλικῶν καὶ ξένων.

Δ. Β. Οἱ.

Fabula. Zeitschrift für Erzählforschung, hrsg. von Kurt Ranke. Berlin, 6. Band (1964).

EL. LEGROS, A propos d'une étude sur le conte populaire Wallon, σ. 1-54.

BELA GUNDA, Die Funktion des Märchens in der Gemeinschaft der Zigeuner, σ. 95-107.

Μελέτη περὶ τῆς θέσεως τοῦ παραμυθιοῦ εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῶν Ἀθιγγάνων.

RICH. BAUMAN, The Folktale and Oral Tradition in the fables of Robert Henryson, σ. 108-124.

ROLF WILH. BREDNICH, Der Teufel und die Kerze, σ. 141-161.

Ἐξετάζεται τὸ θέμα τῆς προσελύσεως καὶ διαδόσεως λαϊκῆς διηγήσεως περὶ τοῦ ἑξαπατηθέντος διαβόλου (ΑαTh 1187).

L. KRETZENBACHER, «Stabbrechen» im Hochzeitsritus, σ. 195-212.

KATH. LUOMALA, Motif A 728: Sun Gaught in Snare and Certain Related Motifs, σ. 213-252.

HEL. KAPETUS, Türkische Volkserzählungen in der polnischen Literatur des XVI. Jhdts, σ. 253-257.

Ἐξετάζονται αἱ Τουρκικαὶ λαϊκαὶ διηγήσεις εἰς τὴν Πολωνικὴν φιλολογίαν κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα.

Σ. Δ. Η.

Hessische Blätter für Volkskunde, Giessen, Bd. 55 (1964).

HANS MOSER, Der Folklorismus als Forschungsproblem der Volkskunde, σ. 9-57.

INGEBORG WEBER-KELLERMANN, Die Maskenmacher auf dem Thüringer Wald, σ. 109-122.

Μελετῶνται οἱ κατασκευασταὶ προσωπείων εἰς τὸ «Thüringer Wald» τῆς Γερμανίας. Παρατίθενται 14 εἰκόνες δεικνύουσαι εἶδη προσωπείων ὡς καὶ τὸν τρόπον κατασκευῆς αὐτῶν.

KAI DETLER SIEVERS, Die Mitwirkung der dithmarsischen Geschlechter beim Hochzeitsbrauchtum, σ. 123-139.

FRIEDRICH KARL AZZOLA, Das doppelbalkige Kreuz als Grabzeichen in Hessen, σ. 181-184.

Ὁ συγγρ. ἀσχολεῖται μὲ τὸν διπλὸν σταυρὸν ὡς συμβολὸν ἐπὶ τῶν τάφων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Journal of American Folclore, τόμ. 57 (1964).

Σ. Δ. Η.
ΑΘΗΝΩΝ

GEORGE MONTEIRO, Parodies of Scripture, Prayer, and Hymn, σ. 45-52

Ἀναφέρονται παραδείγματα ἐμμέτρων παραποιήσεων ἐκ τῆς Βίβλου, ἐκ τῶν προσευχῶν καὶ ἐκ τῶν Ὑμνων τῆς Ἀντικῆς Ἐκκλησίας ἀμέσως δὲ εἰς ἐκάστην περίπτωσιν παρατίθενται παραλλαγαὶ ἀντιστοιχῶν λαϊκῶν διακωμωδήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συντεθῆ εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον, διατηροῦν δὲ τὸ αὐτὸ ὕφος καὶ κατὰ κανόνα τὴν αὐτὴν ὁμοιοκαταληξίαν.

S. J. SOECKETT, Poetry and Folklore: Some points of affinity, σ. 143-153.

Ἐξετάζεται ἡ συγγένεια μεταξὺ ποιήσεως καὶ λαογραφικῶν μνημείων τοῦ λόγου. Ἰδίως ἐξετάζεται ἡ μεταφορικὴ χρῆσις τῶν ἐννοιῶν, φαινόμενον τὸ ὁποῖον παρατηρεῖται τόσον εἰς τὴν ποίησιν διὰ τῆς παρομοιώσεως καὶ δὴ τῆς μεταφορᾶς, ὅσον καὶ εἰς αἰνίγματα, τῶν ὁποίων ἡ σύνθεσις βασίζεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν μεταφορικὴν χρῆσιν τῶν ἐννοιῶν.

K. P.

Journal of the International Folk Music Council, τόμ. XVI - 1964 - σελ. 170.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ τόμου εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὸ 16ον Συνέδριον τοῦ IFMC, τὸ ὁποῖον ἐπραγματοποιήθη τῷ 1962 εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, μὲ τὸν γενικὸν τίτλον «Ἀνατολὴ καὶ Δύσις εἰς τὴν Μουσικὴν». Τὴν ἐναρκτήριον ὁμιλίαν ἔκαμεν ὁ Οὐγγρος συνθέτης Zoltan Kodaly προσπαθήσας νὰ δώσῃ τὸν ὁρισμὸν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Ἀντικῆς μουσικῆς.

PETER CROSSLEY - HOLLAND, Preservation and renewal of Traditional music.

(=Διατήρησις καὶ ἀνανέωσις τῆς δημοτικῆς καὶ παραδοσιακῆς μουσικῆς). Αἱ παραδοσιακαὶ μορφαὶ τῆς μουσικῆς—πού σήμερον διαφέρουν πολὺ ἀπὸ τὴν πρωταρχικὴν των μορφήν—εἶναι ἡ δημοτικὴ μουσικὴ, ἡ λειτουργικὴ (ἐκκλησιαστικὴ) καὶ ἡ λογία μουσικὴ (Learned music), αἱ ὁποῖαι ὁμῶς εὐρίσκονται εἰς τὸ χεῖλος τῆς καταστροφῆς των ἔνεκα ἐγκαταλείψεώς των καὶ τῆς συγχύσεως πού προκαλοῦν αἱ νόθαι μορφαὶ λαϊκῆς τέχνης, πού δημιουργοῦνται. Τίθεται τὸ ἐρώτημα, ἐὰν πρέπει καὶ πῶς δύνανται νὰ διασωθῶν αἱ παλαιότεραι παραδόσεις τραγουδιῶν καὶ λαϊκῶν χορῶν, πού εἶναι συνδεδεμένα μὲ λειτουργικὰ κοινωνικὰ ἔθιμα καὶ τὰ ὁποῖα προερχόμενα ἐκ παλαιότερων χρόνων θὰ ἐξαφανισθῶν ἀσφαλῶς.

DIEGO CARPITELLA, A propos du folklore «Reconstruit» (σ. 22).

(=Ἐπὶ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς Λαογραφίας). Τονίζεται ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα 25 ἔως 30 ἔτη ἡ ἐθνομουσικολογία ἐξετάζει πρὸ παντός τὰ μουσικὰ κείμενα ἐν σχέσει μὲ τὴν κοινωνικὴν των λειτουργίαν καὶ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐκτελοῦνται. Ἐρευνῶνται αἱ κοινὰ ρίζαι, πού συνδέουν τὴν ἐθνομουσικολογίαν μὲ τὰς ἄλλας κοινωνικὰς καὶ ἱστορικὰς ἐπιστήμας. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης προέκυψεν ἡ ἀνακάλυψις τῆς συνεχείας τῆς προφορικῆς παραδόσεως ἐξ ἑκὼν καὶ ἀγὰν ὅπως ἡ γραπτὴ παράδοσις). Ἡ λέξις «ἀνασυστάσις» ἔχει ἐνταῦθα τὴν ἐννοίαν οὐκ τῶν μεταβολῶν, ἃς ὑφίσταται λαϊκὴ τις ἐκδήλωσις μετακινουμένη ἐντὸς τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ τῆς ἀναβιώσεως αὐτῆς, οὗτος ἀποκεκομμένης ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν τῆς συνεχείαν ὑπὸ διεσκορπισμένην, ὅπου δὲ ἀνακινουμένην, μορφήν.

Σ. Κ.

L'Homme. Revue française d'Anthropologie. Paris, tome III, 1963, No 1-3.

DENISE PAULME, Un conte de Fées Africain: Le garçon Travesti ou Joseph en Afrique, No 2, σ. 5-21.

Ἐξετάζεται τὸ Ἀφρικανικὸν παραμῦθι: «τὸ παιδί Travesti ἢ ὁ Ἰωσήφ».

JEAN PIERRE VERNANT, Hestia-Hermès. Sur l'expression religieuse de l'espace et du mouvement chez les Grecs, No 3, σ. 12-50.

Θρησκευτολογικὴ μελέτη εἰς ἣν συζητεῖται ὁ σύνδεσμος καὶ ἡ κοινωνικὴ καὶ λατρευτικὴ σχέσις τῶν θεοτήτων Ἑστίας καὶ Ἑρμοῦ.

HENRI LAVONDÈS, Magie et langage. Note à propos de quelques faits malgaches, σ. 109-117.

Ἐξετάζονται μαγικαὶ τινες πράξεις καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς αὐτάς γλωσσικαὶ ἐκφράσεις τῶν ἰθαγενῶν κατοίκων τῆς Μαδαγασκάρης.

Δ. Β. Οἰ.

Narodno Stvaralawtvo Folklor. (Folklore de l'Union des associations des Folkloristes de Yougoslavie), Beograd, vol. 5-8 (1963).

Zw. LJOVRENČEVIČ, Tambura «samica» Puokoliri Bjelovara, σ. 313-324, 390.

Ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ συγγρ. τὸ λαϊκὸν ὄργανον samica εἰς τὴν περιοχὴν Bjelovara τῆς

Γιουγκοσλαβίας, παρατιθεμένων καὶ παραδειγμάτων τῆς μουσικῆς ἀποδόσεώς του. Πρόκειται περὶ ὄργανον, μορφῆς τετραχόρδου μανδολίνου, τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷται εἰς τρεῖς τύπους: διατονικόν, χρωματικόν καὶ διατονικὸν χρωματικόν.

KAREL HORALIK, Južnoslovenski deseterac, σ. 325-327, 390.

Ὁ συγγρ. κάμνει λόγον περὶ τοῦ δεκασυλλάβου στίχου εἰς τὴν δημώδη ποίησιν τῶν Νοτιοσλάβων.

STOJAN DZUDZEN, Zrte is gvyota narodnix Pesana, σ. 347-354, 391-92.

Συζητεῖται τὸ ζήτημα τῆς δημιουργίας παραλλαγῶν εἰς θέματα τῆς δημώδους μουσικῆς καὶ τῆς δυνατότητος τῆς ἐξετάσεως εἰς αὐτὰς τῆς ἱστορικῆς ἀρχῆς ἐκάστου μουσικοῦ θέματος.

SLOBODAN ZEĐENIĆ, Homerop ep i naše narodne igre, σ. 485-493, 558.

Παρατηροῦνται ὑπὸ τοῦ συγγρ. εἰς χορούς καὶ Νοτιοσλαβικά ἐπικά ᾄσματα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀνευρίσκονται ὁμοίως εἰς τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν.

VINCO ZGANEĆ, Stjepan Banović, σ. 515-516, 519.

Ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ Βανοβίć ἐξαιρεται ἡ ποικιλία τοῦ μὲ τίτλον: Θεματικά στοιχεῖα ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας εἰς Κροατικὰ δημῶδη ᾄσματα τῆς Μαρκάσκας.

SLOB ZEĐENIĆ, Jugoslovenski myti folklora yuzymia stranatsa i slovena, σ. 602-609, 639.

Ὁ συγγρ. ὑποστηρίζει, ἀντιθέτως πρὸς ἑξῆς, μὴ Σλάβους ἐρευνητάς, ὅτι εἰς τοὺς Νοτιοσλάβους, ὡς καὶ εἰς ἄλλους λαούς, διασώζεται πλουσία μυθολογικὴ παράδοση, ἡ ὁποία συνεχίζεται ζωντανῇ εἰς τὴν λαϊκὴν τέχνην.

ALEK. LININ, Tradicionalna praxay narodnoi instrumentalnoj musizi Makedonije, σ. 618-624, 640.

Πληροφοριακὸν ἄρθρον περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκ παραδόσεως δημώδους ὁργανικῆς μουσικῆς εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ κράτους τῶν Σκοπίων.

Vol. 9-12 (1964)

CVJETCO RIHTMAN, Dwa problema naje organologije: bubanj na dertina i slavic, σ. 653-57.

Ἐξετάζονται τὰ λαϊκὰ ὄργανα: τὸ τύμπανον καὶ ἡ φλογέρα.

ZW. LOVRENČEVIĆ, Ladarice, σ. 711-716.

Κατὰ τὸ ἐσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου (24 Ἰουνίου) εἰς τὴν περιοχὴν Bjelovar τῆς Γιουγκοσλαβίας ὁμάδες ἐκ τεσσάρων κορασίων, ἡλικίας 10-12 ἐτῶν, χορεύουν καὶ τραγουδοῦν ἔμπροσθεν κάθε οἰκίας, λαμβάνουσαι δῶρα. Τὸ ἔθιμον τοῦτο σχετίζει ὁ συγγρ. πρὸς τὴν ἀρχαίαν σλαβικὴν θεότητα Lado. Νομίζω ὅτι ἀνεξαρκῆτως τῆς ἱστορικῆς του ἀρχῆς εἰς τὴν ἐξωτερικὴν του μορφὴν ἔχει ὑποστῇ ἐπίδρασιν ἐκ τῶν ἀγεργῶν κατὰ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου.

H. CURIČ, Neke naše narodne legende 5 kraja XIX vijeka, σ. 714-721.

Ἐξετάζονται δύο δημῶδεις παραστάσεις ἐκ Βοσνίας, τοῦ τέλους τοῦ 19 αἰ., εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρονται ὡς ἥρωες ὁ Μάρκος Κράλιεβιτς καὶ ὁ I. Madjarin.

ANDR. COJČOVIĆ, Cigani i musika, σ. 722-728.

Συζητείται τὸ θέμα τῆς σχέσεως τῶν Ἀθιγγάνων πρὸς τὴν μουσικὴν, ἐξεταζομένου τούτου διὰ σχετικῶν στοιχείων ἱστορικῶν καὶ ἐθνοκοινωνικῶν.

Γ.Κ.Σ.

Objets et Mondes, La revue du Musée de l'homme, Tome III (1963)
(Un choix des articles).

JOSEPH CHELHOD, Une enquête chez les nomades du Négueb (= Ἐρευνα τῶν νομάδων τοῦ Νεγκέμπ). σ. 59-70.

Ἐξετάζεται ἡ νομαδικὴ φυλὴ τῶν Βεδουϊνῶν εἰς Νεγκέμπ εἰς ἐκδηλώσεις τοῦ κοινωνικοῦ τῶν βίου (ὡς τοῦ γάμου, τῆς οἰκογενείας, ἀδελφοποιίας) καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ βίου.

MONIQUE ROUSSEL DE FONTANES, Les costumes traditionnels Calabrais; (mission de Juin 1962) (= Τὸ ἐκ παραδόσεως ἔνδυμα εἰς τὴν Καλαβρίαν), σ. 71-80.

Γίνεται λόγος ἰδίᾳ περὶ τοῦ ἐνδύματος εἰς περιοχὰς ὅπου ἔχουν ἐνταῦθα ἐγκατασταθῇ ἄποικοι κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα.

P. S. WAKANKAT, Peintures rupestres Indiennes (= Εἰκόνες ἐπὶ βράχου εἰς Ἰνδίαν). σ. 129-150).

Πρόκειται περὶ εἰκόνων ζώων διὰ ζωγραφιστῶν ἐκ παλαιᾶς καταφύγια. Αἱ εἰκόνες δ' αὐταὶ προέρχονται ἐκ διαφόρων χρόνων, τὰς παλαιότατων ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ λίθου.

JACQUES MILLOT, Sardaigne 1963 (= Σαρδηνία 1963), σ. 133-204.

Ἐκ τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ λαϊκοῦ βίου τῆς νήσου ἐξετάζεται τὸ ἐνδυμα, τὰ κοσμήματα, ἡ ξυλοτεχνία, ἡ ὑφαντικὴ.

Tome IV (1964)

A. B. BAJPUT, Le monde perdu des Kalash (Kafiristan), σ. 3-28.

Εἰς τὴν ἐξτεταμένην ὄρεινὴν περιοχὴν τοῦ βορείου τμήματος τοῦ δυτικοῦ Πακιστάν ἐντὸς τριῶν κοιλάδων διαμένει λαὸς καλούμενος Kalash, ὁ ὁποῖος διαφέρει τῶν γειτονικῶν φυλετικῶς. Θεωρεῖται ὁ λαὸς οὗτος ὅτι εἶναι ἀπόγονος Ἑλλήνων στρατιωτῶν, Περσῶν ἢ Πάρθων, οἱ ὅποιοι ἤλθον καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν ἀπομεμονωμένην αὐτὴν περιοχὴν. Οἱ κάτοικοι ταύτης ἀνέρχονται εἰς 1.200. Τοῦ λαοῦ τούτου ἐξετάζεται ἡ ἀμφίεσις, ἡ κατοικία, ἡ οἰκονομία τοῦ τόπου, ἡ θρησκεία, ὁ γάμος, ἡ τελευτὴ καὶ αἱ ἐορταί. Πρόκειται περὶ ἐντελῶς πρωτογόνου λαοῦ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ βίου.

ANNE MASSION, Les bâtons Africains décorés du Musée de l'homme, σ. 157-186.

Ἐξετάζονται ράβδοι καὶ βακτηρίαι ἐξ Ἀφρικῆς μετὰ διακοσμῆσεων, εὗρισκόμεναι εἰς Musée de l'homme εἰς Παρισίους. Ἡ ράβδος, ὡς γνωστόν, ἐκ παλαιολιθίων χρόνων εἰς τοὺς ἱστορικοὺς λαοὺς ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους, ἀποτελεῖ ἔμβλημα πολιτικῆς ἢ θρησκευτικῆς ἐξουσίας. Γνωστόν εἶναι ἤδη ἀπὸ τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων τὸ βασιλικὸν σκήπτρον. Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἐρευνᾶται ἡ μαγικὴ, θρησκευτικὴ καὶ γονιμικὴ σημασία τῶν ράβδων τούτων, ἡ διακοσμητικὴ κλπ.

ROBERT CRESSWELL, La poterie libanaise, σ. 187-198.

Ἐξετάζεται ἡ τεχνικὴ τῆς λαϊκῆς κεραμευτικῆς εἰς τὸν Λίβανον.

Γ.Κ.Σ.

Oesterreichische Zeitschrift für Volkskunde, Neue Serie, Bd. XVIII, Wien 1964.

FRIEDR. JOH. FISCHER, Faschingritt, Ringelstechen, Pferderennen. Archivalische Nachrichten über den Untergang des Pferdekultes in Salzburg, σ. 1-8.

Ἐξέτασις ἐθίμων ἵπποδρομῶν καὶ ἱππασίας κατὰ τὰς Ἀπόκρεως καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς Σαλτσβοῦργον κατὰ τὸ δεῦτερον ἡμῖς τοῦ 18ου αἰῶνος.

ROBERT SCHINDLER, Der 100. und der 200. Tag in Bauernkalender und Wetterregel, σ. 76-88.

Σημασία τῆς ἑκατοστῆς καὶ διακοσιοστῆς ἡμέρας εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῶν ἀγροτῶν καὶ εἰς τὴν λαϊκὴν μετεωρολογίαν, λογιζομένης πρὸς τοῦτο τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς 24 ἢ 25 Δεκεμβρίου.

L. SCHMIDT, Arthur Haberlandt zum Gedächtnis. Nachruf und Bibliographie (Mit 1 Abbildung), σ. 217-271.

Ἐκθεσις περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως καὶ βιβλιογραφικῆς ἀναγραφῆς τῶν δημοσιευμάτων τοῦ αὐστριακοῦ καθηγητοῦ Arthur Haberlandt (1889-1964), ἰδρυτοῦ ἐν Βιέννῃ μετὰ τοῦ πατρὸς του τοῦ Λαογραφικοῦ Μουσείου, ὡς καὶ τῆς Λαογραφικῆς ἐκεῖ ἐπιστήμης, ἀσχοληθέντος προσέτι καὶ μετὰ τὸν λαϊκὸν πολιτισμὸν τῆς Νοτιο-ανατολικῆς Εὐρώπης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Γ.Κ.Σ.
ΑΘΗΝΩΝ

Revista de Etnografie și Folclor, anul IX, București, 1964.

MIHAI POP, Caracterul istoric al epicii populare, σ. 5-15.

Ἐξετάζονται αἱ σχέσεις τοῦ δημώδους ἑθνικοῦ ᾄσματος μετὰ τὴν ἱστορίαν καὶ δὴ α) οἱ ἰδιαιτεροὶ τρόποι τῶν διαφορῶν κατηγοριῶν αὐτοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἀντικατοπτρίζεται ἡ πραγματικότητα, καὶ β) ἡ ποσότης ἱστορικῶν πληροφοριῶν, πού παρέχει ἐκάστη κατηγορία τῶν ᾄσμάτων τούτων.

GH. CIOBANU, Intrudirea dintre ritmul dansurilor și al colindelor, σ. 33-69.

Μουσικολογικὴ μελέτη περὶ τῆς συγγενείας μεταξὺ τοῦ ρυθμοῦ τῶν χορῶν καὶ τῶν καλάντων.

A. FOCHI, Dimitrie Cantemir etnograf și folclorist, σ. 71-101, 119-142.

Ἱστοριολαογραφικὴ μελέτη, ἐν ᾗ ἐξετάζεται τὸ ἔργον τοῦ Δημητρίου Καντεμὶρ ἀπὸ «ἐθνογραφικῆς» καὶ λαογραφικῆς ἀπόψεως μετὰ παράθεσιν ποικίλων στοιχείων ἐκ τοῦ ἔργου τούτου.

AL. AMZULESCU, Cîteva observații cu privire la versul popular, σ. 105-111.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς μετρικῆς καὶ τοῦ ρυθμοῦ τῆς δημώδους ρουμανικῆς στιχοιργίας.

RADU OCTAVIAN MAIER, Așezările de călive la Arominii din Albania, σ. 183-189.

Περιγράφονται καὶ εἰκονίζονται μετὰ σχέδια καὶ εἰκόνας αἱ καλύβαι τῶν Κουτσοβλάχων τῆς Ἀλβανίας (*Αρβανιτόβλαχοι).

ANCA GIURCHESCU, Analiza structurii dansului popular românesc, σ. 191-199.

Μουσικολογικὴ ἀνάλυσις τοῦ ρουμανικοῦ λαϊκοῦ χοροῦ.

ELISABETA DOLINESCU, Pătrunderea unor creații culte și semiculte în cîntecul popular, σ. 261-274.

Μουσικολογική μελέτη περί της εισαγωγής μερικῶν λογίων καὶ ἡμιλογίων δημιουργιῶν εἰς τὰ δημώδη ᾄσματα.

PAUL HENRI STAHL, Din istoricul cercetărilor de arhitectură populară romînească, σ. 275-291.

Ὁ συγγρ. ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐρευνῶν διὰ τὴν ρουμανικὴν λαϊκὴν ἀρχιτεκτονικὴν.

MARIANA KAHANE, Baza prepentatonică a melodicii din Oltenia subcarpatică, σ. 387-411.

Μουσικολογική μελέτη τῆς προπεντατονικῆς βάσεως τῆς μελωδίας ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ὑπὸ τὰ Καρπάθια Ὀλιτενίας.

G. SULITEANU, Introducere în culegerea și studierea folclorului muzical al Tătarilor Dobrogeni, σ. 545-576.

Εἰσαγωγή εἰς τὴν συλλογὴν καὶ μελέτην τῆς μουσικῆς λαογραφίας τῶν Τατάρων τῆς Δοβρουτσᾶς.

ELISABETA MOLDOVEANU-NESTOR, Cîntina Sărbătoare a secerişului. Cîntecele de seceriş din ținutul Năsăud-Transilvania, σ. 614-634.

Γίνεται λόγος περί τῆς ἑορτῆς τοῦ θερισμοῦ τῶν ἀμμητριακῶν μετὰ τῶν γεμικῶν ᾄσμάτων τοῦ θεοῦ εἰς τὴν περιοχὴν Năsăud τῆς Τρανσυλβανίας.

Δ. Β. Οἱ.

Revue des Études Sud-Est Européennes, tome I. Bucarest, 1963, No 1-4. (Éditions de l'Académie de la République Populaire Roumaine)

A. ROSETTI, Sur le traitement des groupes KS, KT dans les langues Balkaniques, σ. 153-154.

Ἐξετάζεται ἡ χρησιμοποίησις τῶν συμπλεγμάτων *ks*, *kt* εἰς τὰς βαλκανικὰς γλώσσας.

MIHAI POP, Le premier festival de folklore des pays balkaniques et de la zone de la mer adriatique, σ. 177-178.

Ἐκθεσις περί τῆς πρώτης λαογραφικῆς ἑορτῆς τῶν βαλκανικῶν χωρῶν καὶ τῆς περιοχῆς τῆς Ἀδριατικῆς, ἣ ὁποία ἐγένετο εἰς τὸ Βουκουρέστιον ἀπὸ 27 Ἰουλίου μέχρι τῆς 4 Αὐγούστου 1962.

ADRIAN FOCHI, Parallèles folkloriques Sud-Est Européens, σ. 517-550.

Ὁ συγγρ. ἐρευνᾷ συγκριτικῶς τὰς γνωστάς του παραλλαγὰς ᾄσμάτων τῶν βαλκανικῶν λαῶν μὲ θέμα τὸν ἥρωα (κλέφτην ἢ χαϊντούκ), πού πεθαίνει καὶ παραγγέλλει εἰς τοὺς συντρόφους του πῶς νὰ κρίσουν τὸ μνῆμα του καὶ πῶς νὰ ἀναγγεῖλουν τὸν θάνατόν του εἰς τοὺς οἰκείους του. Τὰ ᾄσματα τοῦ θέματος τούτου δὲν μετεδόθησαν κατὰ τὸν συγγρ. διὰ «μεταναστεύσεως», ἀλλ' ἐδημιουργήθησαν παντοῦ ἀνεξαρτήτως τὸ ἐν τοῦ ἄλλου. Τὰ προβλήματα τῆς μελέτης τίθενται χωρὶς νὰ λύωνται, ὥς ὁ ἴδιος λέγει.

Δ. Β. Οἱ.

Schweizeirsches Archiv für Volkskunde.**Band 59 (1963)**

CARL - HERMAN TILLBAGEN, Zigeunerforschung in Skandinavien, σ. 2-13.

Ἐρευνᾶται περὶ τῶν Ἀθιγγάνων εἰς τὴν Σκανδιναβίαν, ἐγκατασταθέντων εἰς τὴν Σουηδίαν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1512.

DAN BEN - AMOS, Folklore in Israel, σ. 14-24.

Σύντομος ἔκθεσις περὶ τῶν λαογραφικῶν σπουδῶν εἰς τὸ Ἰσραήλ.

TRILOCHAN PANDE, The Concept of Folklore in India and Pakistan, σ. 25-30.

Συζητεῖται ἡ ἔννοια τοῦ ὅρου Folklore εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ εἰς τὸ Πακιστάν.

ABEL COETZEE, Afrikaans Folklore and Regional Ethnology (= Ἀφρικανικὴ λαογραφία καὶ περιφερειακὴ ἔθνολογία), σ. 31-35. Σύντομος ἔκθεσις τῶν λαογραφικῶν καὶ ἔθνολογικῶν μελετῶν εἰς νότιον Ἀφρικήν.

EIKE HABERLAND, Zur Volkskunde der Hoch - Äthiopier (Amhara and Tigray), σ. 35-48.

Συμβολὴ εἰς τὴν λαογραφίαν τῆς ὀρεινῆς Αἰθιοπίας (Amhara καὶ Tigray).

Band 60 (1964)

GEORG DUTHALER, Die Melodien der Alten Schweizermarsche, σ. 18-32.

Παρελάσεις λαϊκῶν μουσικῶν με ἑκατοντάδες τοσπάνων καὶ αὐλῶν κατὰ τὰς ἀποκρίας. Παρακίθονται ἀλέκτελόμενα μελωδία καὶ ἐξετάζεται ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐθίου πιθανῶς ἐκ τοῦ 18 αἰ.

WALTER ESCHER, Das Schweizerische Hirtenland, σ. 53-72.

Ὁ συγγραφεὺς παρέχει εἰκόνα με χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τοῦ ποιμενικοῦ βίου εἰς τὴν Ἑλβετίαν.

HANS TRÜMPY, Aus Eduard Hoffmann-Krayers Briefwechsel, σ. 113-132.

FL. GUGGENHEIM - GRÜNBERG, Eduard Hoffmann-Krayer und die jüdische Volkskunde σ. 133-140.

Περὶ τοῦ Ed. Hoffmann-Krayer (1864-1936), ἰδρυτοῦ τῆς Λαογραφικῆς Ἐπιστήμης εἰς Ἑλβετίαν, πρῶτου ἐκδότου τῆς Διεθνoῦς Λαογραφικῆς βιβλιογραφίας καὶ συνεργάτου εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Λεξικοῦ τῶν Γερμανικῶν δεισιδαιμονιῶν, δημοσιεύεται εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον ἀνέκδοτος ἀλληλογραφία μετ' ἄλλων, ξένων, λαογράφων. Τὸ δεῦτερον ἄρθρον ἀναφέρεται εἰς τὴν προσφορὰν αὐτοῦ πρὸς μελέτην τῆς Ἰουδαϊκῆς λαογραφίας.

ROBERT WILDHABER, Bibliografische Einführung in die amerikanische Volkskunde, σ. 164-218.

Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ μακρὸν τοῦτο ἄρθρον παρέχει παραστατικὴν εἰκόνα τῆς λαογραφικῆς δραστηριότητος εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἰς σχετικὰ δημοσιεύματα, αὐτοτελῆ καὶ περιοδικά, ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν τάσεων γενικῶς τῆς ἐρεῦνης τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Studii de istorie literara și folclor, 1964. (Editura Academiei Republicii Populare Pomîne.

ION MUȘLEA, «Cîntare și vers la Constantin». Sfîrsitul lui Brîncoveanu în repertoriul dramatic al minerilor Romîni din nordul Transilvaniei, σ. 21-61.

Ὁ συγγρ. δημοσιεύει ἀνέκδοτον κείμενον λαϊκοῦ ἐμμέτρου δράματος, ἀναφερομένου εἰς τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Κωνσταντίνου Μραγοβιάνου. Τοῦτο ἐπαίξετο κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα εἰς λαϊκὰς παραστάσεις κατὰ τὰς χειμερινὰς ἑορτὰς ὑπὸ τῶν μεταλλωρῶν τῆς βορείου Τρανσυλβανίας.

D. POP, Folclorul literar al «Tribunei», σ. 107-162.

Εἰς τὴν μελέτην τοῦ ὁ συγγρ. σταχυολογεῖ καὶ βιβλιογραφεῖ συλλογὰς, μελέτας καὶ ἄρθρα λαογραφικοῦ περιεχομένου, ποὺ ἐδημοσιεύθησαν ἀπὸ τοῦ 1884-1903 εἰς τὴν ἐφημερίδα «Tribuna» τοῦ Sibiu τῆς Τρανσυλβανίας.

ENGEL KAROLY καὶ D. POP, Culegere de basme romînești a lui Zeyk János, σ. 223-242.

Ἐδῶ ἐξετάζεται ἡ συλλογὴ παραμυθίων τοῦ Οὐγγρου συγγραφέως Zeyk János (1786-1855).

A. B. OI.

Südosteuropa - Jahrbuch, Bd. 6 (Die Volkskultur der Südosteuropäischen Völker), München 1962.

ZORAN KONSTANTINOVIC, Die Volksprache der europäischen Südostens, σ. 10-11.

Εἰς ταύτην μελέτην ἐκ τῶν λαογραφικῶν γνωρίσμάτων καὶ τῶν κοινῶν στοιχείων εἰς τὴν λαϊκὴν ποίησιν τῶν λαῶν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης.

CVETANA ROMANSKA, Die Haiducken in der bulgarischen Volksdichtung, σ. 34-41.

Κατατοπιστικὸν ἄρθρον περὶ τῶν τραγουδιῶν τῶν Βουλγάρων διὰ τὴν δράσιν τῶν Χαϊντούκων, δηλ. τῶν σωμάτων τῶν Κλεφτῶν εἰς αὐτοὺς, κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν.

ELEUTHERIOS N. PLATIS, Die neugriechische Volksdichtung, σ. 42-57.

Πληροφοριακὸν ἄρθρον περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς γενέσεως τῶν Ἑλληνικῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν, τῶν συλλογῶν αὐτῶν καὶ τῆς αισθητικῆς ἀξίας των. Ἀκολουθοῦν ἀναλύσεις ἀκριτικῶν τραγουδιῶν, παραλογῶν, κλέφτικων καὶ ἄλλων.

RICHARD WOLFRAM, Der Volkstanz als kulturelle Ausdruckform der südosteuropäischen Völker, σ. 63.

Ἀξιόλογος πραγματεία μετὰ παραθέσεως εἰκόνων περὶ τοῦ λαϊκοῦ χοροῦ εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην ὡς μέσου ἐκφράσεως πολιτισμοῦ. Γίνεται λόγος καὶ περὶ Ἑλληνικῶν χορῶν.

ROBERT SCHWANKER, Volksmusik und Volkslied in Albanien. Neue Forschungen und Ergebnisse, σ. 85-95.

Ἐκθεσις περὶ τῶν μελετῶν ἐπὶ τῆς ἀλβανικῆς λαϊκῆς μουσικῆς καὶ τῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν.

HRISTO VAKARELSKI, Charakteristische Merkmale der bäuerlichen Volkskultur in Bulgarien, σ. 125-133.

Χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ ἀγροτικοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ εἰς Βουλγαρίαν.

Γ. Κ. Σ.

Zeitschrift für Balkanologie, Jahrgang II, 1964.

FR. DÖLGER, Hochzeit in Prosotsani, σ. 33-37.

Περιγραφή της τελετής του γάμου εις Πρωσοτσάνην Δράμας.

DEM. J. GEORGACAS, Place and other Names in Greece of various Balkan origins, σ. 38-76.

Ὁ συγγρ. ἐξετάζει τοπωνύμια ἐθνικά, ὡς τὰ Βουρβά, Βέρβενα, Βρόνας, Δραγάτοι, Νούδα, Τρίκαλα, Μελιγκοί, Ἐξερίται κ.λ.π. ὡς πρὸς τὴν ἐτυμολογικὴν ἀρχὴν αὐτῶν.

WILH. LETTENBAUER, Die Volkskultur der Balkanslaven in ihren Beziehungen zu auserslavischen kulturkreisen, σ. 113-125.

Ἐξετάζεται ὁ λαϊκὸς πολιτισμὸς τῶν Σλάβων τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου εἰς διαφόρους ἐκδηλώσεις του, ἰδίᾳ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς λαϊκῆς πίστεως καὶ τῆς δεισιδαιμονίας ἐν συγκρίσει πρὸς ἀναλόγους εἰς τοὺς γειτονικοὺς λαϊκοὺς πολιτισμούς, ἰδίᾳ τὸν Ἑλληνικόν.

MILAN VASIC, Die Martolosen im osmanischen Reich, σ. 172-189.

Συζητεῖται ὁ θεσμὸς τῶν ἀρματολῶν εἰς τὸ Ὄσμανικὸν κράτος τῆς Βαλκανικῆς, ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζεται ὅτι παρελήφθη ἐκ τῶν Βυζαντινῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῖν τοῦ 15ου αἰῶνος.

WALT. WÜNSCH, Geschichte und Namen der volkstümlichen Streichinstrumente des Balkans, σ. 180-197.

Γίνεται λόγος περὶ τῆς ἱστορίας εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου τῆς χρήσεως τῶν λαϊκῶν ὀργάνων καὶ τῶν ὀνομαστικῶν, τὰ ὅποια παίζονται μὲ τόξον (οἶον ἡ λύρα, ὁ κεμεντζές, ἡ gadulka, ἡ gusle, τὸ tarabab, κ.λ.π.).

Γ. Σ. Κ.

Zeitschrift für Volkskunde, 60 Jahrgang 1964, W. Kohlhammer Verlag, Stuttgart.

HERM. HINZ, Zur Vorgeschichte der Niederdeutschen Halle, σ. 1-22.

Ὁ συγγρ. ἐρευνᾷ εἰς τὴν πεδινὴν Γερμανίαν τὴν λαϊκὴν ἀρχιτεκτονικὴν μορφήν τῆς στοᾶς (Halle), ἡ ὁποία ὡς μορφὴ οἰκοδομίας ἐμφανίζεται ἐνταῦθα κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους κλπ.

ELF. GRABNER, Verlorenes Mass und heilkräftiges Messen. Krankheitserforschung und Heilhandlung in der Volksmedizin, σ. 23-34.

Ὁ συγγρ. ἐξετάζει τὸ ἐνδιαφέρον θέμα τῆς ἀπωλείας τῆς σωματικῆς δυνάμεως καὶ τοῦ ἀναστήματος ἐξ αἰτίας ὀρισμένων ἀσθενειῶν καὶ τῆς θεραπείας τῆς βλάβης ταύτης διὰ τῆς μετρήσεως τοῦ ὕψους τοῦ σώματος διὰ νήματος, τὸ ὁποῖον κατόπιν καταστρέφεται.

GÜNTER BIRKNER, Eine musikalische Katalogisierung des neueren deutschen Volkslieds, σ. 35-53.

Προτείνεται εἰδικὸν σύστημα συντάξεως καταλόγου τῶν μελωδιῶν τῶν νεωτέρων γερμανικῶν τραγουδιῶν.

Γ. Κ. Σ.